

Україна
Донецький окружний адміністративний суд

Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А І Н И

08 січня 2020 р.

Справа №200/13410/19-а

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Донецький окружний адміністративний суд у складі:
головуючого судді Кравченко Т.О.,

розглянув в письмовому провадженні за правилами спрощеного позовного провадження з повідомленням (викликом) сторін адміністративну справу за позовом Кузьменко Ольги Євгенівни до приватного виконавця виконавчого округу міста Києва Вольф Тетяни Леонідівни, за участю третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача – товариства з обмеженою відповідальністю «Росвен Інвест Україна», про визнання дій протиправними та скасування постанов,

встановив:

20 листопада 2019 року до Донецького окружного адміністративного суду надійшов адміністративний позов Кузьменко Ольги Євгенівни (далі – позивач, Кузьменко О.Є.) до приватного виконавця виконавчого округу міста Києва Вольф Тетяни Леонідівни (далі – відповідач, приватний виконавець Вольф Т.Л.), надісланий на адресу суду 16 листопада 2019 року, в якому позивач просила:

1. визнати протиправними дії приватного виконавця Вольф Т.Л.;
2. відмінити постанову від 29 серпня 2019 року у справі 59744471 про звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника, відповідно до якої з заробітної плати утримують 20% на користь товариства з обмеженою відповідальністю «Росвен Інвест Україна»;
3. відмінити постанову від 25 жовтня 2019 року у справі 59744471 про арешт коштів боржника, якою накладено арешт на соціальний рахунок (а.с. 24-26).

I. Заяви, клопотання учасників справи. Процесуальні дії у справі.

20 листопада 2019 року до Донецького окружного адміністративного суду надійшла скарга Кузьменко О.Є. на дії приватного виконавця Вольф Т.Л. (а.с. 1-3).

25 листопада 2019 року суд постановив ухвалу про залишення позовної заяви без руху, якою залишив без руху скаргу Кузьменко О.Є., встановив строк для усунення її недоліків шляхом подання суду позовної заяви, оформленої з дотриманням вимог, визначених ч. 5 ст. 160 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України), разом з копією позовної заяви для відповідача та подання суду обґрунтованого клопотання про поновлення строку звернення до суду (а.с. 18-20).

Недоліки позовної заяви Кузьменко О.Є. усунула у строк та у спосіб, що встановлені судом.

Як наслідок, відповідно до приписів ч. 3 ст. 169 КАС України, позовна заява

*306*4096535*1*2*

вважається поданою у день первинного її подання до адміністративного суду, тобто 16 листопада 2019 року.

В позовній заяві Кузьменко О.Є. міститься клопотання про зупинення виконання постанов, які є предметом спору, до завершення розгляду скарги, що за своєю сутністю є заявою про забезпечення позову.

Оскільки заява про забезпечення позову подана без додержання вимог ст. 152 КАС України, ухвалою від 27 грудня 2019 року вона повернута позивачу без розгляду на підставі ч. 7 ст. 154 КАС України (а.с. 45-46).

27 грудня 2019 року суд постановив ухвалу про прийняття позовної заяви та відкриття провадження в адміністративній справі № 200/13410/19-а; вирішив розглядати справу за правилами спрощеного позовного провадження з повідомленням (викликом) сторін з урахуванням особливостей, встановлених ст. ст. 268-272, 287 КАС України; призначив справу до розгляду в судовому засіданні на 03 січня 2020 року о 14 годині 00 хвилин.

Цією ж ухвалою суд задовольнив клопотання позивача та звільнив її від сплати судового збору за подання до Донецького окружного адміністративного суду позову, що розглядається.

Ухвалою про прийняття позовної заяви та відкриття провадження в адміністративній справі суд залучив до участі у справі третю особу, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача – товариство з обмеженою відповідальністю «Росвен Інвест Україна» (далі – третя особа, ТОВ «Росвен Інвест Україна»).

Зазначеною ухвалою суд задовольнив клопотання позивача та витребував у відповідача засвідчені у встановленому законом порядку копії всіх матеріалів виконавчого провадження ВП № 59744471.

Відповідачу встановлений строк до 12 години 00 хвилин 03 січня 2020 року для подання відзиву на позовну заяву витребуваних доказів; третій особі встановлений строк до 12 години 00 хвилин 03 січня 2020 року для подання пояснення (а.с. 47-50).

Про дату, час і місце проведення судового засідання учасники справи повідомлені в порядку, визначеному ч. 1 ст. 268 КАС України (а.с. 51-54).

02 січня 2020 року від позивача надійшла заява про розгляд справи за її відсутності (а.с.55-56).

У зв'язку з тим, що станом на 14 годину 00 хвилин 03 січня 2020 року відповідач не надав витребувані судом докази, на підставі ч. 2 ст. 223 КАС України суд оголосив перерву в межах встановлених КАС України строків розгляду справи тривалістю до 08 січня 2020 року до 16 години 00 хвилин.

Про дату, час і місце проведення судового засідання після перерви учасники справи повідомлені в порядку, визначеному ч. 1 ст. 268 КАС України (а.с. 59-64).

Учасники справи явку своїх представників у судове засідання не забезпечили.

Відповідно до ч. 3 ст. 268 КАС України неприбуття у судове засідання учасника справи, повідомленого відповідно до положень цієї статті, не перешкоджає розгляду справи у суді першої інстанції.

На цих підставах справа розглянута 08 січня 2020 року в письмову провадженні за наявними у ній матеріалами.

Ухвалою від 08 січня 2020 року суд поновив позивачу строк звернення до адміністративного суду, визнавши причини його пропуску поважними.

II. Стислий виклад позиції позивача та заперечень відповідача.

В обґрунтування заявлених вимог позивач зазначила наступне.

У вересні 2019 року Кузьменко О.Є. стало відомо, що на заробітну плату, яку вона отримує в товаристві з обмеженою відповідальністю «АТБ-Маркет», звернено стягнення за постановою приватного виконавця Вольф Т.Л. від 29 серпня 2019 року.

Під час отримання пенсії в листопаді 2019 року позивач дізналася, що на кошти, що знаходяться на її рахунку, відкритому в акціонерному товаристві «ПУМБ», накладений

арешт на підставі постанови приватного виконавця Вольф Т.Л. від 25 жовтня 2019 року.

Зазначені постанови винесені у виконавчому провадженні ВП № 59744471 з примусового виконання виконавчого напису № 1780, виданого приватним нотаріусом Броварського нотаріального округу Київської області Колейчиком В.В.

Позивач вважає ці постанови протиправними та такими, що підлягають скасуванню.

Позивач стверджує, що жодних непогашених боргових (кредитних) зобов'язань не має, договорів, які підлягали нотаріальному посвідченню, вона не укладала.

Вважає, що постанови, які є предметом спору, не відповідають вимогам п. 7 Інструкції з організації примусового виконання рішень, затвердженої наказом Міністерства юстиції України від 02 квітня 2012 року № 512/5, оскільки не містять чіткої мотивації, на них відсутня печатка приватного виконавця, а сума боргу, зазначена у цих постановах, є різною.

Позивач вказує на те, що проживає в м. Маріуполі, а відповідач здійснює діяльність у м. Києві, тобто виконавчі дії проводяться не за місцем діяльності приватного виконавця.

Наголошує на тому, що арешт накладено на кошти, які перебувають на соціальному рахунку, оскільки на нього зараховується пенсія по інвалідності.

На цих підставах позивач просить задовольнити позов (а. с. 1-3, 24-26).

Відповідно до ч. 4 ст. 159 КАС України подання заяв по суті справи є правом учасників справи. Неподання суб'єктом владних повноважень відзиву на позовну заяву без поважних причин може бути кваліфіковано судом як визнання позову.

Відповідач своїм правом на подання відзиву на позовну заяву не скористався, про причини, що унеможливили його подання, суд не повідомив.

III. Обставини, встановлені судом, та зміст спірних правовідносин, з посиланням на докази, на підставі яких встановлені відповідні обставини. Докази відхилені судом, та мотиви їх відхилення.

На виконання вимог ст. 90 КАС України суд оцінив докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні; оцінив належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності, виходячи з того, що жодні докази не мають для суду наперед встановленої сили.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 77 КАС України кожна особа повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених ст. 78 цього Кодексу.

За правилами абз. 1 ч. 2 ст. 77 КАС України в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача.

Згідно з ч. 5 ст. 77 КАС України якщо учасник справи без поважних причин не надасть докази на пропозицію суду для підтвердження обставин, на які він посилається, суд вирішує справу на підставі наявних документів.

Вимоги ухвали про прийняття позовної заяви та відкриття провадження в адміністративній справі в частині витребування доказів відповідач не виконав, матеріали виконавчого провадження ВП № 59744471 не надав, про причини, що унеможливили подання цих документів, суд не повідомив.

З огляду на викладене та відповідно до ч. 5 ст. 77 КАС України суд вирішив справу на підставі наявних матеріалів.

Суд вважає за необхідне зауважити, що у зв'язку з відсутністю у позивача постанови про відкриття виконавчого провадження з ідентифікатором доступу, встановлення обставин справи за допомогою інформації про виконавче провадження ВП № 59744471, яка міститься в Автоматизованій системі виконавчого провадження та Єдиному державному реєстрі виконавчих проваджень, не видається можливим.

З'ясовуючи чи мали місце обставини, якими обґрунтовуються позовні вимоги, та якими доказами вони підтверджуються, а також чи є інші фактичні дані, які мають значення для

вирішення справи, та докази на їх підтвердження, суд встановив наступне.

Позивач – Кузьменко Ольга Євгенівна, 14 грудня 1979 року народження, що встановлено на підставі паспорту громадянина України серії ВА 299730 (а.с. 4-5, 27-28).

З 05 березня 1996 року місце проживання позивача зареєстровано за адресою: Донецька обл., м. Маріуполь, пр. Металургів, буд. 43, кв. 42, що підтверджено штампом про реєстрацію місця проживання, проставленим у її паспорті (зворотній бік а.с. 5).

Кузьменко О.Є. є особою з інвалідністю III групи з дитинства та отримує пенсію по втраті годувальника, про що свідчать пенсійне посвідчення, видане 19 жовтня 2013 року (а.с. 13) та довідка до акта огляду МСЕК від 20 листопада 2010 року (а.с. 29).

Відповідач – приватний виконавець Вольф Тетяна Леонідівна провадить діяльність на підставі рішення про надання права на здійснення діяльності від 13 листопада 2017 року; виконавчий округ: м. Київ; адреса офісу: 02094, м. Київ, вул. Поправки Юрія, буд. 6, оф. 15; посвідчення № 0432 видане 29 листопада 2019 року; відомості про приватного виконавця внесені до Єдиного реєстру приватних виконавців України 20 лютого 2018 року (<https://erpv.minjust.gov.ua/#/search-private-performer>).

За інформацією з Єдиного реєстру боржників, станом на 13 листопада 2019 року, Кузьменко О.Є. мала статус боржника у двох виконавчих провадженнях, зокрема у виконавчому провадженні ВП № 59744471 (а.с. 9, 34).

Виконавче провадження ВП № 59744471 перебуває у провадженні приватного виконавця Вольф Т.Л.

У цьому виконавчому провадженні здійснюється примусове виконання виконавчого напису № 1780, який виданий приватним нотаріусом Броварського районного НОКО Колейчиком В.В. 12 липня 2019 року.

Зміст виконавчого документа полягає у стягненні з Кузьменко О.Є. на користь ТОВ «Росвен Інвест Україна» заборгованості в розмірі 33 794,35 грн (з урахуванням погашення).

Сторонами у виконавчому провадженні ВП № 59744471 є:

боржник – Кузьменко Ольга Євгенівна, 14 грудня 1979 року народження; адреса: 87532, Донецька обл., м. Маріуполь, пр. Металургів, буд. 43, кв. 42; РНОКПП: 2920212800;

стягувач – товариство з обмеженою відповідальністю «Росвен Інвест Україна», адреса: 03126, м. Київ, бул. Вацлава Гавела, буд. 6; код ЄДРПОУ 37616221.

За інформацією, що міститься в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, основним видом діяльності ТОВ «Росвен Інвест Україна» є код КВЕД 64.99 Надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенсійного забезпечення) н.в.і.у., а також стягувач провадить діяльність за кодами КВЕД 64.19 Інші види грошового посередництва та 64.92 Інші види кредитування (а.с. 43-44).

29 серпня 2019 року у виконавчому провадженні ВП № 59744471 на підставі ст. ст. 68, 69, 70 Закону України «Про виконавче провадження» приватний виконавець Вольф Т.Л. винесла постанову про звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника.

Постанова обґрунтована тим, що згідно з відомостями, наданими Пенсійним фондом України та Державною фіскальною службою України у відповідь на запит приватного виконавця, боржник отримує дохід від особи, якою є товариство з обмеженою відповідальністю «АТБ-Маркет».

На цих підставах приватний виконавець Вольф Т.Л. постановила звернути стягнення на доходи боржника – Кузьменко О.Є., яка отримує дохід у ТОВ «АТБ-Маркет» (п. 1 постанови від 29 серпня 2019).

П. 2 постанови від 29 серпня 2019 року передбачає здійснення відрахування з доходів боржника у розмірі 20 відсотків; відрахування з заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника має вираховуватися з суми, що залишається після утримання податків, зборів та єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, відповідно до ст. ст. 68, 70 Закону України «Про виконавче провадження» на користь стягувача, у першу

чергу:

- витрати на проведення виконавчих дій у розмірі 500,00 грн належить перераховувати за наступними реквізитами: отримувач: приватний виконавець Вольф Т.Л.; р/р UA293007110000026224052600024 у Печерській філії АТ КБ «Приватбанк»; МФО 300711; код отримувача: 3223901456; призначення платежу: витрати на проведення виконавчих дій у виконавчому провадженні № 59744471; боржник: Кузьменко О.Є., код 2920212800;

- суму боргу належить перераховувати на користь стягувача у розмірі 33 794,35 грн, за наступними реквізитами: отримувач: ТОВ «Росвен Інвест Україна»; р/р UA873005280000026505455000044 в АТ «ОТП Банк», м. Київ; МФО 300528; код ЄДРПОУ 37616221; призначення платежу: погашення боргу у виконавчому провадженні № 59744471;

- основну винагороду приватного виконавця у розмірі 3 379,44 грн належить перераховувати за наступними реквізитами: отримувач: приватний виконавець Вольф Т.Л.; р/р UA043007110000026206052600989 у Печерській філії АТ КБ «Приватбанк»; МФО 300711; код отримувача: 3223901456; призначення платежу: основна винагорода у виконавчому провадженні № 59744471, боржник: Кузьменко О.Є., код 2920212800.

Стягнення основної винагороди приватного виконавця має здійснюватися пропорційно у розмірі 10 відсотків до суми стягнення за виконавчим документом.

Загальна сума, яка підлягає стягненню з боржника за виконавчим провадженням ВП № 59744471 становить 37 673,79 грн.

П. 8 постанови від 29 серпня 2019 року передбачає направлення її копії для виконання ТОВ «АТБ-Маркет».

П. 9 постанови від 29 серпня 2019 року містить роз'яснення можливості її оскарження в порядку і строки, встановлені Законом України «Про виконавче провадження».

Постанова підписана та містить печатку приватного виконавця Вольф Т.Л. (а.с. 7, 30-31).

Докази направлення постанови на адресу сторін виконавчого провадження, зокрема, на адресу Кузьменко О.Є. як боржника, суду не надані.

На підставі постанови від 29 серпня 2019 року ТОВ «АТБ-Маркет» проводить утримання із заробітної плати Кузьменко О.Є.

Зокрема, як свідчить довідка про сплачений борг від 25 жовтня 2019 року № 8009/С/ВНЗП, за період з 01 вересня 2019 року до 30 вересня 2019 року загальна сума сплаченого боргу становить 668,95 грн (а.с. 11).

25 жовтня 2019 року у виконавчому провадженні ВП № 59744471 на підставі ст. 56 Закону України «Про виконавче провадження» приватний виконавець Вольф Т.Л. винесла постанову про арешт коштів боржника.

Постанова обґрунтована тим, що згідно з повідомленням стягувача за боржником значиться відкритий банківський рахунок 113348510000026201112277150 в АТ «ПУМБ», МФО 334851.

На цій підставі приватний виконавець Вольф Т.Л. постановила накласти арешт на грошові кошти, що містяться на рахунку 113348510000026201112277150 в АТ «ПУМБ», МФО 334851, та всіх інших відкритих рахунках, а також на кошти на рахунках, що будуть відкриті після винесення постанови про арешт коштів боржника, крім коштів, що містяться на рахунках накладення арешту та/або звернення стягнення на які заборонено законом, та належать боржнику – Кузьменко О.Є. у межах суми звернення стягнення з урахуванням основної винагороди приватного виконавця, витрат виконавчого провадження 38 673,79 грн (п. 1 постанови від 25 жовтня 2019 року).

П. 2 постанови від 25 жовтня 2019 року передбачає направлення її копій на виконання до банківських, інших фінансових установ та сторонам виконавчого провадження.

П. 3 постанови від 25 жовтня 2019 року містить роз'яснення можливості її оскарження в порядку і строки, встановлені Законом України «Про виконавче провадження» (а.с. 8, 32-33).

Як свідчить інформаційна довідка, надана відділенням № 15 ПУМБ в м. Маріуполь,

Кузьменко О.Є. має поточний рахунок клієнта АТ «ПУМБ» по картковому рахунку № UA403348510000026209404619127 у гривні, який обслуговується на умовах пакету послуг: Пакет всеКАРТА_Соціальна (а.с. 12, 35-38).

Будь-які інші докази щодо предмета доказування учасники справи не надали.

IV. Норми права, які застосував суд, та мотиви їх застосування. Норми права, на які посилалися сторони, які не застосував суд, та мотиви їх незастосування. Мотивована оцінка кожного аргументу, наведеного учасниками справи, щодо наявності чи відсутності підстав для задоволення позову. Чи були і ким порушені, не визнані або оспорені права чи інтереси, за захистом яких мало місце звернення до суду, та мотиви такого висновку. Висновки суду по суті позовних вимог.

Спеціальним законом, що визначає умови і порядок виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), що відповідно до закону підлягають примусовому виконанню в разі невиконання їх у добровільному порядку, є Закон України від 02 червня 2016 року № 1404-VIII «Про виконавче провадження» (далі – Закон № 1404).

Відповідно до ч. 1 ст. 1 Закону № 1404 виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження і примусове виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) (далі - рішення) - сукупність дій визначених у цьому Законі органів і осіб, що спрямовані на примусове виконання рішень і проводяться на підставах, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією України, цим Законом, іншими законами та нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього Закону, а також рішеннями, які відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню.

Виконавче провадження здійснюється з дотриманням таких засад: 1) верховенства права; 2) обов'язковості виконання рішень; 3) законності; 4) диспозитивності; 5) справедливості, неупередженості та об'єктивності; 6) гласності та відкритості виконавчого провадження; 7) розумності строків виконавчого провадження; 8) співмірності заходів примусового виконання рішень та обсягу вимог за рішеннями; 9) забезпечення права на оскарження рішень, дій чи бездіяльності державних виконавців, приватних виконавців, що передбачено ч. 1 ст. 2 Закону № 1404.

Згідно п. 3 ч. 1 ст. 3 Закону № 1404 примусовому виконанню підлягають рішення на підставі таких виконавчих документів як виконавчі написи нотаріусів.

Відповідно до ч. 1 ст. 5 Закону № 1404 примусове виконання рішень покладається на органи державної виконавчої служби (державних виконавців) та у передбачених цим Законом випадках на приватних виконавців, правовий статус та організація діяльності яких встановлюються Законом України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів».

Згідно з ч. 1 ст. 1 Закону України від 02 червня 2016 року № 1403-VIII «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» (далі – Закон № 1403) примусове виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб) покладається на органи державної виконавчої служби та у визначених Законом України «Про виконавче провадження» випадках – на приватних виконавців.

Ч. 1 ст. 16 Закону № 1403 установлено, що приватним виконавцем може бути громадянин України, уповноважений державною здійснювати діяльність з примусового виконання рішень у порядку, встановленому законом. Приватний виконавець є суб'єктом незалежної професійної діяльності, що визначено ч. 2 ст. 16 Закону № 1403.

Згідно з положеннями ч. 2 ст. 5 Закону № 1404 приватний виконавець здійснює примусове виконання рішень, передбачених ст. 3 цього Закону, крім: 1) рішень про відібрання і передання дитини, встановлення побачення з нею або усунення перешкод у побаченні з дитиною; 2) рішень, за якими боржником є держава, державні органи, Національний банк України, органи місцевого самоврядування, їх посадові особи, державні та комунальні підприємства, установи, організації, юридичні особи, частка держави у статутному капіталі яких перевищує 25 відсотків, та/або які фінансуються виключно за

кошти державного або місцевого бюджету; 3) рішень, за якими боржником є юридична особа, примусова реалізація майна якої заборонена відповідно до закону; 4) рішень, за якими стягувачами є держава, державні органи; 5) рішень адміністративних судів та рішень Європейського суду з прав людини; 6) рішень, які передбачають вчинення дій щодо майна державної чи комунальної власності; 7) рішень про виселення та вселення фізичних осіб; 8) рішень, за якими боржниками є діти або фізичні особи, які визнані недієздатними чи цивільна дієздатність яких обмежена; 9) рішень про конфіскацію майна; 10) рішень, виконання яких віднесено цим Законом безпосередньо до повноважень інших органів, які не є органами примусового виконання; 11) інших випадків, передбачених цим Законом та Законом України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів».

Протягом першого року зайняття діяльністю приватного виконавця, приватний виконавець не може здійснювати примусове виконання рішень за якими сума стягнення становить двадцять та більше мільйонів гривень або еквівалентну суму в іноземній валюті.

Строк зайняття діяльністю приватного виконавця обчислюється з дня внесення інформації про приватного виконавця до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

До строку зайняття діяльністю приватного виконавця не зараховується строк зупинення діяльності приватного виконавця.

Таким чином, виконавче провадження здійснюють органи державної виконавчої служби (державні виконавці) та у передбачених законом випадках – приватні виконавці.

Приватні виконавці здійснюють примусове виконання рішень, в тому числі виконавчих написів нотаріусів.

Ч. 2 ст. 5 Закону № 1403 встановлені обставини, наявність яких унеможливає здійснення приватним виконавцем виконання того чи іншого виконавчого документа.

Разом з цим, наявність обставин, що унеможливають виконання приватним нотаріусом Вольф Т.Л. виконавчого напису нотаріуса про стягнення з Кузьменко О.Є. на користь ТОВ «Росвен Інвест Україна» заборгованості та передбачені ч. 2 ст. 5 Закону № 1404, судом не встановлені.

Ст. 24 Закону № 1403 визначає виконавчі округи та територіальні межі діяльності приватного виконавця.

Так, відповідно до ч. 1 ст. 24 Закону № 1403 виконавчим округом є територія Автономної Республіки Крим, області, міста Києва чи Севастополя.

Згідно з приписами ч. 2 ст. 24 Закону № 1403 приватний виконавець має право приймати до виконання виконавчі документи, місце виконання яких відповідно до Закону України «Про виконавче провадження» знаходиться у межах Автономної Республіки Крим, області або міста Києва чи Севастополя, у яких розташований його виконавчий округ.

Місце виконання рішення визначає ст. 24 Закону № 1404.

Так, відповідно до ч. 2 ст. 24 Закону № 1404 приватний виконавець приймає до виконання виконавчі документи за місцем проживання, перебування боржника – фізичної особи, за місцезнаходженням боржника – юридичної особи або за місцезнаходженням майна боржника.

Таким чином, приватний виконавець повноважний прийняти до виконання виконавчий документ лише у двох випадках: 1) за місцем проживання, перебування боржника – фізичної особи (за місцезнаходженням боржника – юридичної особи); або 2) за місцезнаходженням майна боржника.

Відповідно до ч. 1 ст. 26 Закону № 1404 виконавець розпочинає примусове виконання рішення на підставі виконавчого документа, зазначеного у ст. 3 цього Закону, зокрема, за заявою стягувача про примусове виконання рішення.

У заяві про примусове виконання рішення стягувач має право зазначити відомості, що ідентифікують боржника чи можуть сприяти примусовому виконанню рішення (рахунок боржника, місце роботи чи отримання ним інших доходів, конкретне майно боржника та його місцезнаходження тощо), рахунки в банківських установах для отримання ним коштів,

стягнутих з боржника, а також зазначає суму, яка частково сплачена боржником за виконавчим документом, за наявності часткової сплати.

Згідно з ч. 2 ст. 48 Закону № 1404 стягнення за виконавчими документами звертається в першу чергу на кошти боржника у національній та іноземній валютах, інші цінності, у тому числі на кошти на рахунках боржника у банках та інших фінансових установах.

Відповідно до преамбули Закону України від 12 липня 2001 року № 2664-III «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг (далі – Закон № 2664) цей Закон встановлює загальні правові засади у сфері надання фінансових послуг, здійснення регулятивних та наглядових функцій за діяльністю з надання фінансових послуг.

Згідно ч. 1 ст. 2 Закону № 2664 цей Закон регулює відносини, що виникають між учасниками ринків фінансових послуг під час здійснення операцій з надання фінансових послуг.

Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 1 Закону № 2664 фінансова установа – юридична особа, яка відповідно до закону надає одну чи декілька фінансових послуг, а також інші послуги (операції), пов'язані з наданням фінансових послуг, у випадках, прямо визначених законом, та внесена до відповідного реєстру в установленому законом порядку. До фінансових установ належать банки, кредитні спілки, ломбарди, лізингові компанії, довірчі товариства, страхові компанії, установи накопичувального пенсійного забезпечення, інвестиційні фонди і компанії та інші юридичні особи, виключним видом діяльності яких є надання фінансових послуг, а у випадках, прямо визначених законом, - інші послуги (операції), пов'язані з наданням фінансових послуг.

Згідно з п. 3.1 ст. 3 Закону України від 05 квітня 2001 року № 2346-III «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» (далі – Закон № 2346) кошти існують у готівковій формі (формі грошових знаків) або у безготівковій формі (формі записів на рахунках у банках).

Відповідно до п. п. 6.1, 6.2 ст. 6 Закону № 2346 банки мають право відкривати рахунки резидентам України (юридичним особам, їх відокремленим підрозділам, фізичним особам), нерезидентам України (юридичним особам-інвесторам, представництвам юридичних осіб в Україні та фізичним особам). Особи, визначені в п. 6.1 цієї статті, мають право відкривати рахунки в будь-яких банках України відповідно до власного вибору для забезпечення своєї господарської діяльності і власних потреб.

Ст. 190 Цивільного кодексу України передбачено, що майном як особливим об'єктом вважаються: окрема річ, сукупність речей, а також майнові права та обов'язки; при цьому річчю є предмет матеріального світу, щодо якого можуть виникати цивільні права та обов'язки (ст. 179 Цивільного кодексу України).

Суд зазначає, що безготівкові кошти розглядаються у доктрині банківського права як такі, що можуть бути об'єктом права власності внаслідок юридичної фікції, яка передбачає також визнання того, що безготівкові кошти знаходяться на відповідному рахунку у банку. Можливість ініціювати операції стосовно безготівкових коштів в іншому місці, окрім як у банку, у якому відкрито відповідний рахунок, не суперечить цій юридичній фікції, яка закріплена також у Законі України «Про виконавче провадження», у якому йдеться про «кошти, які перебувають на рахунках боржника у банках».

Зазначений висновок суду узгоджується з висновком Верховного Суду, наведеним в постанові від 10 вересня 2018 року у справі № 905/3542/15 (п. 19).

Отже, майном у розумінні чинного законодавства є і грошові кошти у безготівковій формі, наявні на рахунку, відкритому у банківській або небанківській фінансовій установі, при цьому місце розташування фінансової установи, в якій відкрито рахунок, не є місцезнаходженням майна особи, на ім'я якої цей рахунок відкритий, оскільки рахунки (або електронні гаманці), на яких обліковуються кошти та які дають можливість здійснювати переказ коштів за допомогою відповідних платіжних інструментів, не є окремими речами чи їх сукупністю - фактично вони є засобом обліку руху грошових коштів та призначені для виконання клієнтами платіжних систем певних операцій.

Судом встановлено, що виконавчим округом відповідача є м. Київ.

Таким чином, відповідач має право приймати до виконання виконавчі документи, місцем виконання яких відповідно Закону № 1404 є територія м. Києва, тобто у разі, якщо місцем проживання (перебування) боржника – фізичної особи є м. Київ, або ж якщо майно боржника знаходиться в м. Києві.

Суд встановив, що місце проживання позивача – боржника у виконавчому провадженні зареєстровано за адресою: Донецька обл., м. Маріуполь, пр. Металургів, буд. 43, кв. 42;; позивач проживає та працює у м. Маріуполі Донецької області.

Суд відзначає, що приватний виконавець Вольф Т.Л. була обізнана про ці обставини. Так, в постановках, які є предметом спору, нею зазначена адреса боржника: Донецька обл., м. Маріуполь, пр. Металургів, буд. 43, кв. 42.

Наведене зумовлює висновок, що приватний виконавець Вольф Т.Л. відкрила виконавче провадження не за місцем проживання (перебування) боржника – Кузьменко О.Є.

Докази наявності у Кузьменко О.Є. будь-якого майна на території м. Києва суду не надані.

Зокрема, суду не надано належних та допустимих доказів наявності грошових коштів на рахунку Кузьменко О.Є., відкритому для обліку поточної заборгованості у ТОВ «Росвен Інвест Україна», місцезнаходження якого зареєстровано у м. Києві.

Згідно з ч. ч. 1-2 ст. 77 КАС України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених ст. 78 цього Кодексу. В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача.

З огляду на викладене суд дійшов висновку, що відповідач не довів належними та допустимими доказами наявність підстав для прийняття приватним виконавцем, який здійснює свою діяльність у виконавчому окрузі, яким є територія м. Києва, до виконання виконавчого напису нотаріуса про стягнення з Кузьменко О.Є. заборгованості на користь ТОВ «Росвен Інвест Україна».

Відповідно до ч. 2 ст. 2 КАС України у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні суди перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони: 1) на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України; 2) з використанням повноваження з метою, з якою це повноваження надано; 3) обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії); 4) безсторонньо (неупереджено); 5) добросовісно; 6) розсудливо; 7) з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи всім формам дискримінації; 8) пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія); 9) з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення; 10) своєчасно, тобто протягом розумного строку.

Перевіривши постанови приватного виконавця, які є предметом спору у справі, на відповідність критеріям, наведеним у ч. 2 ст. 2 КАС України, суд дійшов висновку, що вони не відповідають критеріям, визначеним п. п. 1, 3 ч. 2 ст. 2 КАС України.

Такий висновок суду ґрунтується на тому, що, прийнявши до виконання виконавчий напис нотаріуса про стягнення заборгованості з боржника, який не проживає, не перебуває та не має майна в межах території виконавчого округу, приватний виконавець діяла не на підставі та не у межах повноважень, що визначені Законами № 1403 та № 1404.

Суд відхиляє доводи Кузьменко О.Є. про те, що вона не має невиконаних кредитних та інших зобов'язань, а також про те, що вона не уклала договорів, які б підлягали нотаріальному посвідченню, з огляду на таке.

Виконавчий напис нотаріуса належить до виконавчих документів, які підлягають примусовому виконанню в порядку, визначеному Законом № 1404.

По суті означені доводи позивача стосуються відсутності підстав для видачі

виконавчого документа, що перебуває за межами предмета спору, а не правомірності рішень, дій чи бездіяльності приватного нотаріуса прийнятих, вчинених чи допущеної під час його виконання.

Щодо доводів позивача про те, що постанови приватного виконавця не відповідають вимогам п. 7 Інструкції з організації примусового виконання рішень, затвердженої наказом Міністерства юстиції України від 02 квітня 2012 року № 512/5, оскільки не містять чіткої мотивації, на них відсутня печатка приватного виконавця, а сума боргу, зазначена у цих постановах, є різною, суд зазначає таке.

Відповідно до п. 7 Інструкції з організації примусового виконання рішень, затвердженої наказом Міністерства юстиції України від 02 квітня 2012 року № 512/5 (у редакції наказу Міністерства юстиції України від 29 вересня 2016 року № 2832/5), зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 02 квітня 2012 року за № 489/20802 (далі – Інструкція № 512/5), постанова як окремий документ містить такі обов'язкові реквізити: номер виконавчого провадження; вступну частину із зазначенням: назви постанови, дати видачі постанови та місця її винесення; найменування органу державної виконавчої служби, прізвища, імені та по батькові державного виконавця, який виніс постанову або прізвища, імені та по батькові приватного виконавця, який виніс постанову, найменування виконавчого округу, в якому він здійснює діяльність; назви виконавчого документа, коли та ким виданий, резолютивної частини документа (далі - реквізити виконавчого документа); за зведеним виконавчим провадженням - прізвища, імені та по батькові боржника - фізичної особи, повного найменування боржника - юридичної особи та дати об'єднання виконавчих проваджень у зведене; мотивувальну частину із зазначенням мотивів, з яких виконавець прийняв відповідне рішення (дійшов певних висновків), і посилання на норму закону, на підставі якого винесено постанову; резолютивну частину із зазначенням: прийнятого виконавцем рішення; строку і порядку оскарження постанови.

До постанов можуть вноситись також інші відомості, визначені Законом, цією Інструкцією та іншими нормативно-правовими актами.

Постанова підписується виконавцем та скріплюється печаткою. Постанова складається у необхідній кількості примірників, один з яких залишається у виконавчому провадженні, а інші надсилаються за належністю.

Суд відзначає, що постанови, які є предметом спору, містять обов'язкові реквізити, передбачені п. 7 Інструкції № 512/5.

Разом з цим, всупереч вимогам п. 7 Інструкції № 512/5 постанова від 25 жовтня 2019 року про арешт коштів боржника не містить печатки приватного виконавця.

Суд також відзначає немотивоване збільшення розміру заборгованості, яку належить стягнути з Кузьменко О.Є. в межах виконавчого провадження ВП № 5974447.

Так, в постанові від 29 серпня 2019 року про звернення стягнення на заробітну плату, пенсію та інші доходи боржника зазначено, заборгованість за виконавчим документом з урахуванням часткового погашення становить 33 794,35 грн. За виконавчим провадженням з Кузьменко О.Є. належить стягнути 37 673,79 грн, в тому числі 500 грн – витрати на проведення виконавчих дій, 33 794,35 грн – сума боргу за виконавчим документом, 3 379,44 грн – винагорода приватного виконавця.

Водночас, постановою від 25 жовтня 2019 року про арешт коштів боржника накладено арешт на кошти Кузьменко О.Є. у межах суми звернення стягнення з урахуванням основної винагороди приватного виконавця, витрат виконавчого провадження – 38 673,78 грн.

При цьому, постанова про арешт коштів боржника обґрунтування збільшення загальної суми, яку належить стягнути з Кузьменко О.Є., у порівнянні із сумою, вказаною у постанові від 29 серпня 2019 року, не містить. Тим більше, що у вересні 2019 року на виконання постанови від 29 серпня 2019 року із заробітної плати Кузьменко О.Є. провадилась утримання, що мало б призвести до зменшення загальної суми боргу.

Суд відхиляє доводи позивача про те, що арешт накладено на кошти, які перебувають на соціальному рахунку, оскільки на нього зараховується пенсія по інвалідності, суд зазначає

таке.

Порядок звернення стягнення на кошти боржника регламентований ст. 48 Закону № 1404.

Так, відповідно до ч. 1 ст. 48 Закону № 1404 звернення стягнення на майно боржника полягає в його арешті, вилученні (списанні коштів з рахунків) та примусовій реалізації.

Про звернення стягнення на майно боржника виконавець виносить постанову.

Згідно з ч. 2 ст. 48 Закону № 1404 стягнення за виконавчими документами звертається в першу чергу на кошти боржника у національній та іноземній валютах, інші цінності, у тому числі на кошти на рахунках боржника у банках та інших фінансових установах.

Забороняється звернення стягнення та накладення арешту на кошти на рахунках платників у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, на кошти, що перебувають на поточних рахунках із спеціальним режимом використання, відкритих відповідно до статті 15-1 Закону України «Про електроенергетику», на поточних рахунках із спеціальним режимом використання, відкритих відповідно до статті 19-1 Закону України «Про тепlopостачання», на поточних рахунках із спеціальним режимом використання для проведення розрахунків за інвестиційними програмами, на поточних рахунках із спеціальним режимом використання для кредитних коштів, відкритих відповідно до статті 26-1 Закону України «Про тепlopостачання», статті 18-1 Закону України «Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення», на спеціальному рахунку експлуатуючої організації (оператора) відповідно до Закону України «Про впорядкування питань, пов'язаних із забезпеченням ядерної безпеки», на кошти на інших рахунках боржника, накладення арешту та/або звернення стягнення на які заборонено законом.

Відповідно до ч. 4 ст. 48 Закону № 1404 на кошти та інші цінності боржника, що перебувають на рахунках та на зберіганні у банках чи інших фінансових установах, на рахунках у цінних паперах у депозитарних установах, накладається арешт не пізніше наступного робочого дня після їх виявлення. Арешт поширюється також на кошти на рахунках, відкритих після винесення постанови про накладення арешту.

Належні та допустимі докази на підтвердження того, що постановою приватного виконавця накладено арешт на кошти Кузьменко О.Є., що перебувають на рахунках із спеціальним режимом використання в розумінні ч. 2 ст. 48 Закону № 1404 суду не надані.

Накладення арешту на кошти боржника, які перебувають на її поточному рахунку, відкритому в АТ «ПУМБ» на умовах пакету послуг «Пакет всеКарта_Соціальний», не суперечить приписам ч. 2 ст. 48 Закону № 1404.

Той факт, що на зазначений рахунок здійснюється зарахування пенсії позивача цього висновку не спростовує, оскільки можливість звернення стягнення на пенсію боржника прямо передбачена ст. ст. 68-70 Закону № 1404.

Належні та допустимі докази на підтвердження того, що приватний виконавець застосувала арешт коштів боржника, на які в силу приписів ст. 73 Закону № 1404 не може бути звернено стягнення, суду не надані.

З огляду на викладене суд вихиляє доводи позивача про те, що приватним виконавцем накладено арешт на кошти, що зараховуються на її соціальний рахунок.

Відповідно до п. 2 ч. 2 ст. 245 КАС України у разі задоволення позову суд може прийняти рішення про визнання протиправним та скасування індивідуального акта чи окремих його положень.

Таким чином, належним способом захисту порушених прав позивача є скасування постанов приватного виконавця Вольф Т.Л., винесених нею у виконавчому провадженні ВП № у справі 59744471, а саме постанови від 29 серпня 2019 року про звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника та постанови від 25 жовтня 2019 року про арешт коштів боржника, а тому вимоги Кузьменко О.Є. в цій частині підлягають задоволенню.

Водночас позовні вимоги Кузьменко О.Є. про визнання протиправними дій приватного виконавця Вольф Т.Л. задоволенню не підлягають.

Такий висновок суду ґрунтується на тому, що позивач не конкретизувала, які саме дії відповідача просить визнати протиправними; вчинення виконавцем дій з метою забезпечення виконання виконавчого документа, в тому числі прийняття постанов, є його безпосереднім обов'язком, прямо передбаченим Законом № 1404; в межах спірних правовідносин правові наслідки для боржника мають саме постанови приватного виконавця, а не його дії щодо їх прийняття.

VI. Розподіл судових витрат.

Відповідно до ч. 1 ст. 139 КАС України, при задоволенні позову сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, всі судові витрати, які підлягають відшкодуванню або оплаті відповідно до положень цього Кодексу, стягуються за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав відповідачем у справі, або якщо відповідачем у справі виступала його посадова чи службова особа.

Згідно з ч. 3 ст. 139 КАС України при частковому задоволенні позову судові витрати покладаються на обидві сторони пропорційно до розміру задоволених позовних вимог. При цьому суд не включає до складу судових витрат, які підлягають розподілу між сторонами, витрати суб'єкта владних повноважень на правничу допомогу адвоката та сплату судового збору.

Ухвалою від 27 грудня 2019 року суд звільнив позивача від сплати судового збору за подання цього позову.

Докази понесення Кузьменко О.Є. інших судових витрат суду не надані.

Як наслідок, судові витрати на користь позивача присудженню не підлягають.

Враховуючи викладене та керуючись ст. ст. 241, 242, 243, 244, 245, 246, 250, 251, 255, 271, 272, 287 Кодексу адміністративного судочинства України, суд

вирішив:

1. Адміністративний позов Кузьменко Ольги Євгенівни (РНОКПП: 2920212800, місце проживання: 87532, Донецька обл., м. Маріуполь, пр. Металургів, буд. 43, кв. 42) до приватного виконавця виконавчого округу міста Києва Вольф Тетяни Леонідівни (РНОКПП: 3223901456, місцезнаходження: 02094, м. Київ, вул. Поправки Юрія, буд. 6, оф. 15), за участю третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача – товариства з обмеженою відповідальністю «Росвен Інвест Україна» (ідентифікаційний код 37616221, місцезнаходження: 03126, Донецька обл., м. Київ, бул. Вацлава Гавела, буд. 6) про визнання дій протиправними та скасування постанов – задовольнити частково.

2. Скасувати постанову приватного виконавця виконавчого округу міста Києва Вольф Тетяни Леонідівни від 29 серпня 2019 року про звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника, винесену у виконавчому провадженні ВП № 59744471.

3. Скасувати постанову приватного виконавця виконавчого округу міста Києва Вольф Тетяни Леонідівни від 25 жовтня 2019 року про арешт коштів боржника, винесену у виконавчому провадженні ВП № 59744471.

4. У задоволенні іншої частини позовних вимог – відмовити.

5. Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

6. Рішення може бути оскаржено в апеляційному порядку шляхом подання апеляційної скарги до Першого апеляційного адміністративного суду через Донецький окружний

адміністративний суд протягом десяти днів з дня складення повного судового рішення.
7. Повне судове рішення складено 21 лютого 2020 року.

Суддя

Т.О. Кравченко

*306*4096535*1*2*